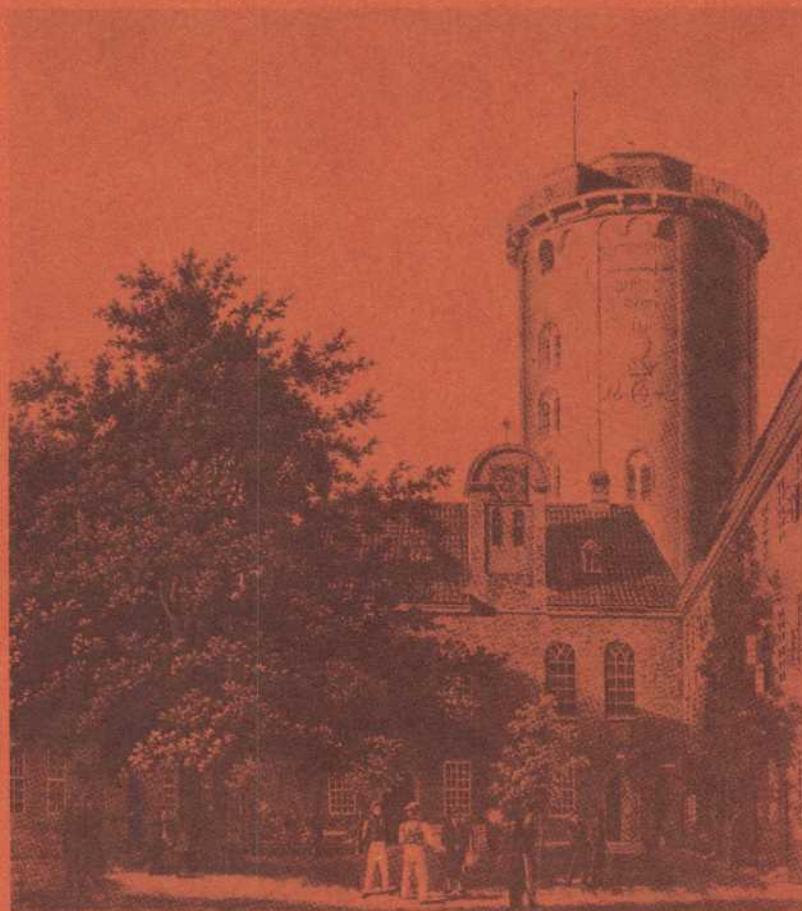

KVINDER PÅ REGENSEN

Et tilbageblik
af
Gunnar Lundgren

Før

Dagens Ærbødigt

Før første Gang i sin Historie huser Regensen kvindelige Studenter, idet der er Indkvartering af czeakiske Gæster.

I Byens Larm Regensen stod med sine Mure skumle og skued roligt ved sin Fod Filisterne sig tumle. Og vel blev den en gammel Knægt paa flere Hundred Vintre. Men Kvindfolk, det var lovlig frækt, det lod sig dog forhindre.

Men pludselig en Sommermor'n den af et Raab blev vækket. Det var dens Genbe, Rundetaarn, der raabte, helt forskrækket: „Hvad er nu det? Ja, noget nyt oplever man dog immer. Nu har den gamle Troglodyt skam faaet Fruentimmer.“

Regensen blev lidt flov og rød: „Mig mærer det ej heller. Men her er altså Bolignød og Mangel paa Hoteller, og saa kan Invasion man faa af czeakiske Studiner. Og du kan nok forstaa, saa maa man gæte gode Miner.“

Vel var det for Regensen strengt. Men man har Lov at gætte, at Fjerde Christian just har tænkt i fordums Tid paa dette. For saa er de paa rette Plads, de Ord, som Kongen siger om Regna Firmat Pietas: „Regensen fattes Piger.“

R1974,14

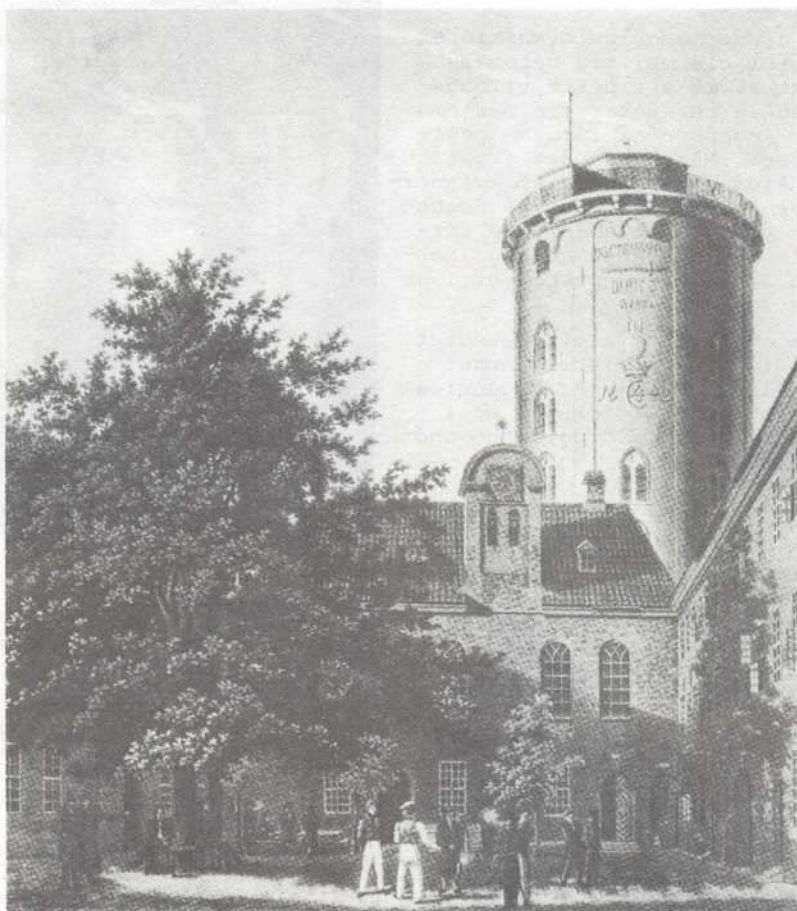
Ærbødigt

Nu

KVINDER PÅ REGENSEN

Et tilbageblik
af
Gunnar Lundgren

KVINDER PÅ REGENSEN

Et tilbageblik af Gunnar Lundgren, regensianer 1924-26.

Regensens "Damesag" har stedse været aktuel i Regensens mandssamfund. Problemet blev i 1970 ordnet således, at de kvindelige studerende fik ligeret med de mandlige. Pigernes indflytning har gjort Regenslivet bedre.

Regensens traditioner. Denne løsning er af ældre regensianere opfattet som en krænkelse af hævdevundne privilegier for COLLEGIUM REGIAE, der indtil 1870 blev kaldt Regentsen for at fremhæve den kongelige oprindelse.

Inden disse mandlige traditioner er gået i glemme, kan det være nyttigt at læse i dette tilbageblik nogle referater fra medlemsbladet Regensen af fordums begivenheder. Måske kan det trøste uforsonlige modstandere af kvindernes eventuelle overmagt på Regensen at vide, hvorledes vore forgængere med opfindsomhed og ihærdighed løste kvindeproblemet i de sidste 200 år.

Regensianerne har altid beundret og holdt kvinden i ære, uanset syndefaldet. Ved hver Regensfest sang man "En skål for den mø i blufærdige vår ..." og mange andre hyldestsange.

1. "Syndefaldet"
(Kunsthistorisches Museum -
(Wien)).

Man sang dog også
skæmteviser:

"Eva var, såvidt jeg ved,
ret en listig taske.
Det er hendes skyld, vi må
her i synden traske.
Skønt hun vidste,
det var galt,
fik hun Adam overtalt
til at ta' et ævle,
derfor blev vi dævle."

2. En troldkone på en kost flyver til Bloksbjerg
med en student, der bliver til en djævel.

(Kungliga Biblioteket, Stockholm).

Politisk modning. Man kan undre sig over, at kvindesagen på Regensen først blev ordnet i 1970. Politisk var sagen jo løst allerede ved grundloven af 1914, med kvindernes valgret og valgbarhed.

1919 indførtes ligeløn for kvindelige og mandlige tjenestemænd.

1922-25 fastsattes økonomisk ligestilling i ægteskabet.

1924 blev Nina Bang udnævnt til undervisningsminister.

1937 blev der udnævnt en kvindelig præst.

1953 blev kvindelig monarkisk arvefølge indført ved ny tronfølge-lov.

1960'erne gik mange kvinder over i erhvervslivet; pres på kvindesagen.

1972 blev der i Norge oprettet sekretariat for kvindeforskning.

1716 argumenterede Ludvig Holberg for kvindernes ligeret, men han bøjede sig ved at henvise til Jydske Lovs umyndiggørelse af Quindekønnet.

Revolutionær ungdom. Man krævede demokratisering og medbestemmelse. I undervisningen indførtes styrelseslove. Der kom rødstrømpe-optog. Kønsrollerne i samlivet ændredes. Fra 1965 til 1975 fordobledes skilsmisserne. Papirløse forhold og kollektiver blev talrige og anerkendte.

Erotik blev almindeligt samtale-emne. Nøgendyrkelse og ublufærdighed blev praktiseret på badestrandene og i de offentlige parker. Man krævede bedre boligforhold. Derfor blev nye moderne kollegier bygget for de studerende.

Kommunitetets problem.

I 1950'erne bevirkede Kommunitetets dårlige økonomi, at Regensens vedligeholdelse ikke kunne følge med tiden.

I 1960'erne foretoges nogle moderniseringer: Påny rift om Regensboligerne.

I 1970 var problemet om kvindelige studerendes boligadgang til Regensen derfor i første række det principielle spørgsmål om ligestilling.

Da dette blev ordnet i 1970, var det samtidig slut med friplads for de loo regensianere. De faste, gode stipendier bortfaldt.

I 1980 fortsattes Regensens modernisering, idet flere fonds og større firmaer gav tilskud til fornyelser, restaureringer og til opstilling af køleskabe og komfurer i Regensens 12 køkkener.

Hermed er modernisering af boligerne bragt i orden.

Vor indledning er færdig, og vi kan se tilbage på Regensens traditioner i gamle dage. Fremtidens traditioner må skabes af nye generationer.

Regensens nedarvede traditioner er præget af regensprovsternes indstilling og baggrund. Derfor anføres provsternes embedsperiode og fag samt leveår. Alle provster var professorer ved Kbhvns. Universitet.

1781-88. Regensprovst Andreas Christian Hviid var orientalist, filolog (1749-88).

Han var "Lindens Fader" 1785. Træet måtte fældes St.Hansdag 1954. Det blev da stykket ud i skiver, der blev solgt til regensianere, som derved oprettede et specielt legat. Et nyt stort lindetræ blev plantet. Traditionerne føres videre. Tilia er som bekendt hunkøn. Derfor omtalt indenfor emnet.

1788-1829. Regensprovst Rasmus Nyerup var litteraturforsker og bibliotekar (1759-1829).

Kvindesagsproblemet var akut allerede før Nyerups tiltrædelse. Regensens statutter fra gammel tid bestemte, at til rengøring skal antages fruentimmere over 50 år, på det at regensianerne ej dem skulle bestige. Fruentimmernes alder og udseende var alligevel ikke tilstrækkelig sikkerhed imod regensianernes interesse for dem.

3. Rengøringsfruentimmere i statutmæssig alder.

Myndighederne havde fortsat hovedbrud med damers adgang gennem porten eller på anden måde. Herom fortæller regensprovst Knud Fabricius (1925) i "Regensen gennem loo år" følgende:

Rasmus Nyerup indskærpede i 1829 en gammel anordning, som påbød: "Enhver regensianer at holde sine vinduer ved magt."

I opslaget i porten tilføjede Nyerup den erklæring, som repræsentanter for regensianerne havde afgivet i 1792, da jernstængerne blev fjernet fra vinduerne, og porten til gengæld blev holdt åben til kl. 24. Erklæringen lød:

"Dersom nogen endda skulle være så nedrig at gå ind gennem vinduerne, da skal han straks udelukkes fra Stiftelsen, der kun bør være for honnette folk".

Regensprovst Fabricius siger herom:

"Loven er ærlig, men holden besværlig. Der er åbenbart blevet begået adskillige nedrigheder mellem 1792 og 1829."

1829-59. Regensprovst F.C. Petersen var filolog og arkæolog (1786-1859). Damernes adgang voldte stadig meget hovedbrud. Derfor strammede han både reglementet og gamle dages traditioner. Regenskroen blev nedlagt.

4. Pigerne kom ind og ud ad vinduerne, før de fik legal adgang. GL-foto 1981.

1859-71. Regensprovst Frederik T.J. Gram var jurist (1816-71).

5. Sangforeningen. (GL-plakat 1925)

Sang i gården efter kl. 23 forbudt. Stiftelsesfesterne afsluttedes kl. 24. De måtte kun overværes af regensianerne. Man opgav at fejre fastelavnstfesten i 1837 som følge af stramme betingelser. 1841 blev der sat låse på vinduerne til gaden på 3. og 4. gang. Alligevel blev vinduerne fundne åbne med spor af gennemgang, uanset at portnøgler var blevet uddelt. 1843 forbød et nyt reglement alle festlige sammenkomster. Det var altså strenge tider, men der var dog lyspunkter, idet uofficielle baller afholdtes i 1850'erne. Dog kun ved julegilder og ved koncerter. Efterhånden blev regensprovsten venligere. 1857 udtalte han, at for regenslivet er der nedarvet en ejendommelig jævnhed og ugenert~~hed~~, som ikke bør modarbejdes. Mildhed afløstes dog af streng~~hed~~. 1860 blev nøglesystemet afskaffet. Til gengæld blev Regensens første nattevagt oprettet.

1871-75. Regensprovst Johannes M.V. Nellemann var jurist (1831-1906). (Han blev justitsminister 1875).

I hans tid blev "Frihedens Fane foldet ud". Provstefruen Nelleman var værtinde ved julefesten den 21. januar 1872. Heri deltog 50 par, og der var både koncert og komedie forud for juleballet. Dette blev tradition for 1870'ernes juleballer 1972-73-74-75. Til den 31/3 1873 var der endog planlagt fastelavnsfest med damer. Selskabeligheden krævede dog påpasselighed. Derfor indskærpedede et opslag i 1872 påny, at nattevagten skulle forhindre uvedkommende adgang, medmindre de havde særlig tilladelse fra provsten. 1875-77 var viceprovsten vikar for regensprovsten.

1877-97. Regensprovst Johan Louis Ussing var filolog og arkæolog (1820-1905).

Den europæiske frihedsbevægelse oplevede Regensen (1879-81) med den "Radikale Vækkerforening". Dennes vækker fik navnet Robespierre, idet dens medlemmer opkaldtes med franske revolutionsnavne. Frihedsbevægelserne inspirerede også til Damekrig nr. 1 i 1880, som følger:

På 4. gang, altså oven i købet "klokkergangen", rapporteredes fem damer og fem herrer med en næsten tom punchebolle. Provsten anmodede damerne om at forføje sig. Næste dag bad regensianerne om at blive undskyldt. De forklarede, at damerne var ordentlige og pæne. Derefter løb sagen ud i sandet.

Et par dage senere forklarede provsten, at selv om aftenselskaber med damer ikke udtrykkeligt var forbudt i Reglementet, så var dette begrundet med, at da det blev affattet, havde man anset sligt for utænkeligt.

Damekrig nr. 2 fandt sted i foråret 1891. Regensianerne havde vedtaget et

forslag om aftenunderholdning med damer, og disse skulle beværtet på værelserne. Men stipendiebestyrelsen afslog ... Provst Ussings forsonlige opslag afsluttede sagen således:

"Regensianerne ville - ligsom hidtil - overholde alle sømmelighedens fordringer og værne om Regensens ære."

Omkring år 1900 blev disse fordringer sat på prøve i anledning af en ny radikal mode for kvinders påklædning. Det fortælles, at endog portnerens unge pige måtte indfinde sig hos provsten til sømmelighedskontrol. Hvis hendes tøj var udfordrende, eller hvis hun var for køn, så kunne hun ikke antages.

6. Den nye pige melder sig.
Satire over den nye kvindedragt.
(Alfred Schmidt 1902).

1896-1918. Regensprovst Julius Lassen var jurist (1847-1923).

I hans tid var provst og regensianere i god forståelse med hinanden.

Damernes deltagelse i Lindeballet 1898 beskrives i lyriske vendinger:

"De unge piger gik den nat hjem med et grønt lindeblad og gemte dette som et kostbart lykkens tegn."

7. "Nutidens 1908" flot klædte overklasse-regensianer sammenlignet med den sjuskede og fattige "fordums regensianer".

samfundet og afbildede sig således i REGENSEN (1908).

Regenslivet 1913-16 beskrives således af en islandsk regensianer:

"De kvindelige besøgende havde tidligere den beskedne titel af "kusiner". Men nu er de blevet ophøjede og har fået rang af kærester. Dette har velsagtens medført, at de opholder sig mere på stedet, end kusinerne gjorde. Det var pæne islandske piger, som besøgte islandske studenter, og det samme var tilfældet med de danske piger."

I perioden 1914-18 bortfaldt islændingenes fortrinsret til regensbolig. I disse vanskelige år havde regensianerne en frisindet ven i Københavns politiinspektør Hakon Jørgensen (1878-1927). Han var klokke 1903-04.

Problemet om kvinders adgang til stipendierne blev løst i 1914.

Der blev oprettet 12 stipendier for kvinder for de næste fem år, dog uden den huslejegodtgørelse, som gjaldt for mandlige ikke-regensianere.

Efter de fem år skulle kvinderne være i normal konkurrence med de mandlige studerende.

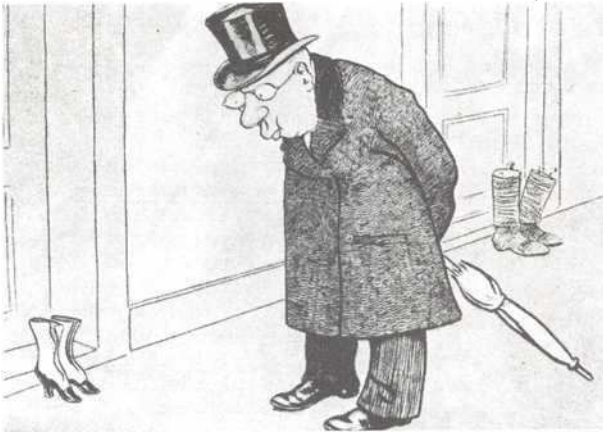
1903 erkendte man, at det gamle kontubernal-system var tiden løbet fra. Den nye fløj 1908 - "Admiralitetet" - rummede derfor kun eneværelser for 60 regensianere. 1909 indskærper et nyt reglement, at regensianerne ikke må tilstede nogen uvedkommende natteophold på Regensen, og de skulle hver for sit vedkomme de drage omsorg for, at enhver, der ikke hørte til Regensens beboere, forlader gården inden midnat.

1908 havde myndighederne gjort en stor økonomisk indsats, internt med eneværelser i den fornemme nye fløj, og eksternt med den kostbare Kolonnade, "Buegangen", mod Købmagergade.

Regensianerne følte sig derfor på toppen af

10.

Vittighedstegnerne observerede studenteridyllen på kollegierne.

8. Stille morgenbetragtning.
(Alfred Schmidt i "Blæksprutten"
1899).

kvinder var gavnligt for theologernes sundhed, medens de vordende pastorer frabad ukaldet indblanding af jurister, stud.mag.'er og ligesindede. Polemikken tilspidsede sig, og efter aftale med anklagerne udbad klokkeren sig "Beviser for Påstanden om Theologernes Mangel på Sædelighed."

På sin anmodning herom fik han det svar, at bevis ville blive fremsat i klokkerens protokol på en bestemt dag kl. 12. Den fastsatte dag var læsestuen fyldt af talrige teologer og andre interesserede. Specielt var Admiralitetet repræsenteret. Der fremlagdes et magniumsfotografi af døren til 7x22 på "Admiralitetet", hvor en kendt teolog havde til huse. Fotografiet viste klart dørens nummer og theologens snavsede sko på måtten i selskab med et par nydelige damesko.

Overraskelsen var stor hos teologerne, ikke mindst hos den forfærdede beboer, som straks genkendte sin dør og sine fodfuteraler. Derimod var overraskelsen mindre stærk hos Admiralitetet, hvis medlemmer havde taget fotografiet og anbragt dameskoene. Døren var forøvrigt valgt med skønsomhed, idet den var særlig let at identificere, og beboeren uden enhver dadel på det kriminelle punkt."

Stjerne-kiggeri på "Admiralitetet".

Regensianeren Dahlerup Petersen var stud.polyt. i 1918. Senere blev han astronom og meget anerkendt i Astronomisk Tidsskrift 1980. 1918 inviterede han adskillige unge damer til at kigge stjerner på Regensens nye fløj på loftet. Ifølge sagens natur foregik det om aftenen i mørke, dog kun til kl. 22 af hensyn til erbarheden og reglementet. Der var kun een dame ad gangen.

Nogle på Regensen, men især udenfor, grinede af disse mørkets gerninger. Nutidens læsere vil nok finde dette grin naturligt. Men her er læserne på vildspor, fordi de ikke har kendt Dahlerup. Han var nemlig ikke som folk er flest. Det vidste hans kammerater, og derfor troede de gerne, at tiden på det mørke loft udelukkende gik med at kigge stjerner. Dahlerups interesse var astronomi. Sin fritid på Regensen benyttede han til at bygge en astronomisk kikkert, og han sleb selv linserne dertil. Man skal være specialist for at forstå en sådan bedrift.

Et par højhælede damestøvler bliver opdaget af den tilsynsførende Efor, Peder Madsen (1843-1911).

Han var professor 1875-1909 i dogmatik, (gr. dogma, forståelse).

Damestøvler er også omtalt i REGENSEN III, 38:

"I det Herrens år 1916 havde en teolog begyndt vækkelsesmøder på sin bopæl på 3. gang. Møderne samlede mange kvindelige deltagere. Dette resulterede i en række indlæg i klokkerprotokollen, idet en del af de ikke-vakte regensianere betvivlede, at så voldsomt et rykind af

1918-46. Regensprovst var Knud Fabricius, historiker (1875-1967).

Damebesøg i 1920'erne skabte ingen problemer. Provsten fortæller i 1925:

"Det var næsten symbolsk, at gården nu hvilede på en tidligere præstegårds grund. Der herskede en stemning af sommersøndage i præstegårdshaven."

Denne stemning oplevede jeg og mine kammerater i 1924-26 sammen med vore faste veninder. Vi overholdt de tilladelige besøgstider, og veninderne deltog i vore festligheder. Ofte blev veninderne vore senere hustruer.

Viceprovsten O.Thune Jacobsen, (1871-1956) var vor faderlige ven og kammerat.

Regensrevyerne var aktuelle: I 1921 "Heltelivets undergang i NORDEN", eller

"Får vi dyrtidstillæg?", en social tragedie. Heri spørger en frøken Øda troskyldigt:

"Må der komme kvinder på Regensen?" En stud.jur. svarer: "Jo, når de ikke er for små. Men på denne tid om aftenen må der vist ikke komme piger ind .. I hvert fald ikke gennem porten."

Der var dog to søde piger med lovlig tilknytning til Regensen: Linnea (Swalin) var den svenske hushjælp 1922 hos regensprovsten. Hun var 19 år gammel, lille og lækker og med gallisk temperament, fransk slægt.

Kaj Munk digtede femten vers om hende i "Rub og Stub", (Kbhvn. 1923 - side 45-46). Kun få piger er hyldet i så mange vers af så stor en digter.

Emil Strøbech, regensianer 1921-23, digtede også om Linnea.

Alle senere husassistenter hos provsten kaldtes i vor tid Linnea, fordi den første Linnea med sin fagerheds fylde charmerede regensianerne.

Dagny (Henriksen) mindedes man også med blanke øjne. Hun var datter af ismejeriet i Krystalgade, hvor vi købte "unde vivam", det daglige brød. (Her bemærkes, at "da mihi unde vivam" betyder giv mig, hvoraf jeg kan leve; dette var de fattige studenters bøn i middelalderen; jvf. Karrig Niding).

Kaj Munk (1898-1944) var klokker fra september 1922 til marts 1923.

Han prægede regenslivet både før klokkeratet og flere år derefter. Han arrangerede selv den årlige rusfest 4/11-1922 og forfattede hertil tre teaterstykker: Skuespil - Revy - Tredie Krønikers Bog.

Skuespillet foregår i nutiden, 1922, på et regensværelse. Kaj Munk optræder som stud. med. i en lang monolog.

Revyen viser en frk. Erotæa, som åbner døren ind til "Idealisten", der irettesætter hende og siger:

"Ingen kvinder må komme på værelserne". Handlingen foregår på Regensen i året 2222, og der optræder tre dancing girls.

Tredie Krønikers Bog skildrer travesti-agtigt i gammeltestamentelig stil sider af kollegiets daglige liv i begyndelsen af 1920'erne. Stilistisk er bogen genial. Værket er trykt i 1922 i regensbladet RUB og STUB, udgivet af "Kaj Munk, Bladmand". Genoptrykt i "Regensiana", Arnold Busck 1946.

9. Dancing Girl.
GL-plakat.

10. Regensens mandssamfund 1924: Provsten, viceprovsten og 100 regensianere.

Kvinderegensen på Amager blev bygget i 1931. CDR-klokkeren protesterer imod denne misvisende betegnelse. Han imødeser, at vort gamle kollegium måske vil få påtvunget navnet Manderegensen. Men Konsistorium finder ingen anledning til at foretage sig noget i sagen. CDR-klokkeren appellerer påny til Konsistorium, som atter afviser og fremhæver, at der af Kommunitetets midler er givet betydelige tilskud til bygningen af Kvinderegensen, og at kvindelige kommunitets-regensianere har ret til bolig på Kvinderegensen.

Angående dette navn henviser jura-professoren Fr. Vinding Kruise, (1880-1963), i et responsum til talrige love, og han konkluderer, at det gamle navn Regensen rettelig kun tilkommer den af Christian den Fjerde stiftede Regens.

Historieprofessoren Knud Fabricius forklarer, at Regensen og Regentsen afløser navnet Collegium Regiae, og at den siden oprettelsen i 1623 har sit navn af at være en kongelig stiftelse. Denne tradition har vist sig at være en åndelig kvalitet, der har forøget værdien af det tillagte stipendium for indehaverne.

Regensianerne deltog trods alt i 1932 i Kvinderegensens indvielse, og "hun-regensianerne" aflagde derefter genvisit på Regensen.

Lindefrokosten den 11. maj 1933 beskrives således i REGENSEN:

"Den 11. maj spiste vi frokost og gik på Rundetårn. Vi pauserede hjemme på gården. Derefter gled vi ud på Langelinie, hvor vi hver især traf verdens dejligste pige, som vi så tog med hjem til Regensen til Bededans. På slaget 24 vandrede vi ned i gården og lykønskede Linden den 12. maj."

GL mener, at "Bededans på St.Bededag" er en tilfældig lydlighed, og at ordet efter en anden lydlighed måske henviser til Bederdansen, polsk dans.

I denne dans beder herren damen om et kys.

Shakespeare beskriver dansen med finhed og ynde:

"Romeo og Julie mødes første gang på maskeballet. De udveksler åndrigheder om munden og om kysset, medens de danser. Efter dansen kysser de hinanden for alles øjne uden at vække anstød. Herren vandt nemlig i ordspillet med damen."

En anden mening er, at Bederdans betyder Bejlerdans, en middelalderlig dans, som ret ofte omtales i folkeviserne, f.eks. John Steenstrup (1891), og Det Danske Sprog, bd. II, sp. 48.

Nattevagten Carl Carstensen (1862-1936) fortæller om sine erindringer igennem et par meneskealdre og specielt om Kaj Munk og om islændingene. Han var god til at spille 66. Han blev æresmedlem af Pip og R. af Dannebrog.

Om sine pligter siger han:

"Damer havde adgang indtil kl. 23.30, og de skulle være ude inden kl. 1. Jeg kunne jo ikke trække kvindfolkene ud af værelserne. Jeg nøjedes med at afgive rapport til provsten. Straffen var udvisning, og det er ikke så få, der er hældt ud, fordi de havde damer hos sig."

11. Polsk Dans.
(Skulptur på
Rosenborg)

1946-51. Regensprovst Harald Bohr var matematiker, (1887-1951).

Han deltog aktivt i regensianernes sport, såvel internt som externt. På Regensen fortsatte han med de matematiske beviser for broderen Niels Bohrs verdensberømte atomteorier, som fremkom allerede i 1913.

1951-67. Regensprovst Søren Holm var etiker, (1901-71).

Den fortsat aktuelle kvindesag fremtvang gradvis lempelser i vedtægterne. Dette udviklede sig efterhånden til revolutionær frigørelse.

1956-81. Viceprovst H.C. Krag-Hansen, cand.theol. og bibliotekar, (1903-81).

Han fortæller, at en af hans opgaver var at sørge for, at pigerne blev gennet ud, når mørket sankede sig over den indre by. Men pigerne kunne jo efter lukketid benytte sig af stuevinduerne ud mod St. Kannikestræde eller Krystalgade. Denne situation var altså umulig, og derfor opgav viceprovsten denne opgave.

1957 deltog Hans Majestæt Kong Frederiks IX i en musikalsk regens-aften.

Der var både spisning og sold. Majestæten hilste på "Frederik", som var den sædvanlige kogekone ved festerne. Betegnelsen "Frederik" skulle dølge, at en kvinde var til stede ved festen, ja, endog ved soldet. Dette ville være et alvorligt brud på århundredgamle regler, som forbød damers tilstedeværelse, når soldet var sat.

1963 blev forbudet mod kvindelig overnatning ophævet efter aftale mellem Krag-Hansen og stipendieudvalgets formand, fysiologen Ejner Lundsgaard, (1899-1968).

Nattevagt-institutionen blev ophævet samme år, da nattevagt Mogensen døde. En af hans vagtafløserer fortæller følgende om sine oplevelser:

"Efter kl. 23.30 fandt man på mange julelege for at få en pige ind udenom vagten, såsom to personer i een frakke, eller 4-5 personer i gåsegang med pigerne bøjet ned bagved. Eller køkkenvinduet på 1. gang fik den kæde skruet af, som normalt kunne holde vinduet på klem. Herved kunne vinduet lukkes helt ned langs muren, en stol blev sat ud på fortovet, dernæst pigens og stolen ind, og kæden sat fast igen. Således løstes den opgave!"

"Da Rundetårn i 1952 blev skrællet for pudslaget, blev der lavet en platform over til Regensen af sikkerhedshensyn for færdslen på Købmagergade. Derved kunne de regensianere, der kom hjem efter lukketid med en pige, gå op ad stigen ved Rundetårn, ind over platformen, og ind ad vinduet på 3. gang. Den regensianer, som boede på dette værelse, tjente gode penge, så længe dette puslespil varede. Han tog nemlig to kroner pr. pige."

"Damebesøgene" kommenteres af en ældre regensianer (naturfag) således:

"Det var særligt "den lette garde", som myndighederne ønskede at holde ude. Dette var netop fejlen. Garder kunne nemlig ikke skade regensianerne, efter at kønssygdommens bekæmpelse var

blevet effektiv. Tværtimod kunne Garden være nyttig for adskillige unge mænd, som var ubehjælpssomme og uerfarne. Det var farligere, at de faste veninder risikerede at blive gravide. Det kunne uhjælpeligt afspore den unge vordende biskop eller pædagog."

1967-80. Regensprovst Jannik Bjerrum er kemiker, f. 1909.

Kønnenes ligestilling på gården blev gennemført 1970. Kvindesagens afsluttende fase er omtalt i REGENSEN 1969, 5, således:

"En opinionsundersøgelse blandt regensianerne viste, at 73 % ønskede Regensen åbnet for kvindelige studerende. Sagen blev sendt til stipendieudvalgets formand, matematikeren Hans Tornehave, (født 1915), den 29. april 1969. Den 13. maj 1969 svarede professoren, at kvindelige regensianere ville kunne indpasses i traditionerne. Professoren fremsatte derefter nogle spørgsmål, som regensianerne besvarede således den 22. maj 1969:

"Regensen anses for velegnet til blandet kollegium. Der er ingen grund til at oprette særlige afdelinger for de to køn. Man bør tildele mindst 30 % af de ledige pladser til kvindelige studerende. Værelserne er uegnede til beboelse for ægtepar. Børn bør ikke bo på Regensen."

Professor Tornehave tilsluttede sig regensianernes udtalelse. Derefter vedtog regensianerne et forslag om ændring af optagelsesreglerne.

Efter nogen forsinkelse indhentede universitetets kurator ministeriets tiltrædelse og bortfaldet af stipendierne. Der indførtes foreløbigt betaling af varmemidrag og senere "normal" husleje.

Viceprovst-embedet blev inddraget som følge af Regensens begrænsede selvstyre.

I den anledning opføres viceprovsternes funktionstid m.m.

<u>Funktion</u>			<u>Alder</u>
1831-73	Frederik Fabricius	(1789-1873)	84 år
1873-99	Eirikr Jönsson	(1822-1899)	77 år
1899-1916	Søren Skouboe	(1852-1916)	64 år
1916-56	Otto Thune Jacobsen	(1871-1956)	85 år
1956-81	H.C. Krag-Hansen	(1903-1981)	78 år

Alt dette var en virkelig revolution for regensianerne. Den 1. sep. 1971 var elleve piger flyttet ind. Det skete uden omvæltninger på mandskollegiet. Pigerne er nemlig ikke blevet anbragt i nogen særlig fløj, idet de er flyttet ind på ledige værelser efter lodtrækning. På deres døre anfører de kun fornavn. Der er dog anbragt et Q på døren ind til det ene af baderummene bag ved fægtesalen under "Kasernen", som man nu kalder den "nye 1908-bygning", tidligere "Admiralitetet".

"En ny attraktion har Regensen fået", fortæller en 90-årig regensianer fra 1913-18:

"Der er kommet piger på gården. Ikke som besøgende i gamle dage, men nu fastboende med kun fornavne på dørskiltet. Dette kunne jeg have ønsket at opleve."

"Pigerne har nu erobret Regensen og gjort den meget bedre. Pigerne har haft en fantastisk god indflydelse på regenslivet. De brutale skikke, såsom indflytterforhørene, er forsvundet. Sjöflingerne (løjernerne) er blevet mere godmodige, og i eksamenstiden er de studerende fremdeles totalfredede."

Dette fortalte viceprovst Krag-Hansen i et dagblads-interview.

Seks kvindeklokkere har kvinderne præsteret i de forløbne 10 år. En af disse klokkere blev sensationelt valgt uden modkandidat. Man sagde, at hun forskønnede omgivelserne med megen smag.

1980 blev regensprovst Leif Grane, f. 1928, kirkehistoriker.

Fra private fonds blev der givet midler til en gennemgribende i-standsættelse af den store sal. Efter disse fornyelser kunne Regensen invitere gæster.

Majestätens varsling.
Frit efter Bo Bojsen.

Dronningen og prins Henrik blev de første gæster.

Hermed fulgtes traditionen, at regenten besøger Regensen. Besøget fandt sted i en munter og ukonventionel stemning.

Viceprovstens tale endte med hyldesten:

"Margrethe, du er en dejlig pige".

Regensianerne var mødt op fuldtaligt efter Majestätens varsling om sit besøg.

De præciserede deres selvstyre ved begejstret at synge Søren Hoff's 1946-sang:

"Regensen er havet for os,
vi vil styre og sejle, som vi
lyster..."

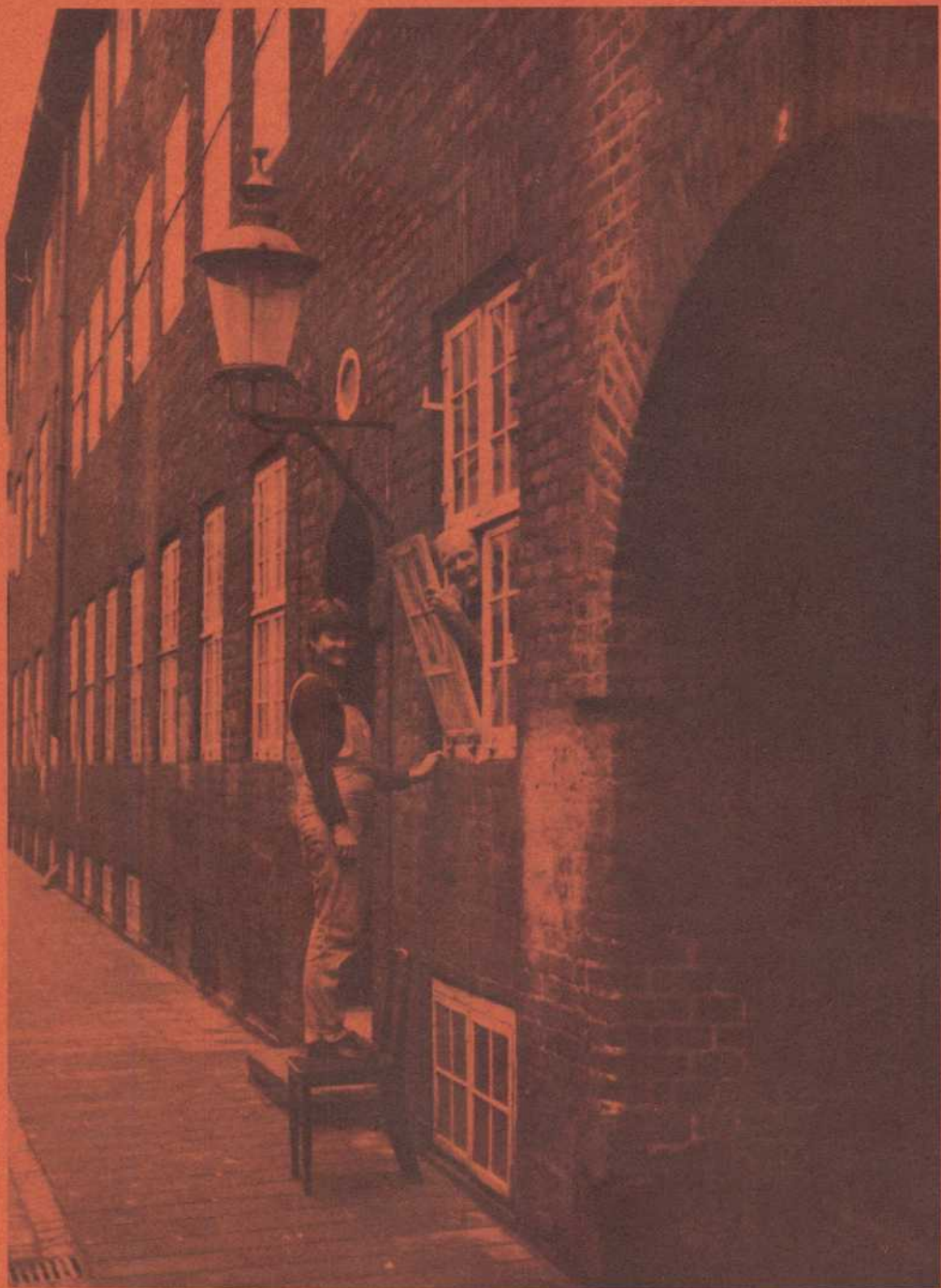
Selvstyret er dog begrænset, fordi økonomien for kollegiet er svundet ind, og det statsadministrative tilhørsforhold er omkalfatret.

Gunnar Lundgren, regensianer
1924-26.

Hendes Majestæt Dronning Margrethe II besøgte Regensen i januar 1981.

Pigerne kom ind og ud ad vinduerne i St. Kannikestræde 2.